

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานพระราชบัญญัติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สถานสินเชื่อกู้เงิน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๑๘ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สมเด็จพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสถานสินเชื่อกู้เงิน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถานสินเชื่อกู้เงิน พ.ศ.

๒๕๑๘”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถานสินเชื่อกู้เงิน” หมายความว่า สถานสินเชื่อกู้เงินที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการสินเชื่อกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“การสินเชื่อกู้เงิน” หมายความว่า การให้สินเชื่อระยะสั้นด้วยวิธีการรับจำนำสิ่งของ หรือตราสาร หรือด้วยการให้เงินล่วงหน้าโดยมีหลักประกันเป็นเงินเดือน เงินบำเหน็จบำนาญ เบี้ยหวัด หรือเงินรายได้ของผู้อื่นที่มีลักษณะประจำ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“เจ้าพนักงานการสินเชื่อกู้เงิน” หมายความว่า เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการสินเชื่อกู้เงินที่รัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔ สถานสินเชื่อกู้เงิน จะจัดตั้งขึ้นได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี ผู้ขออนุญาตจัดตั้งสถานสินเชื่อกู้เงินจะต้องเป็นหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นแห่งหนึ่งหรือหลายแห่งรวมกัน ทั้งนี้ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาท้องถิ่น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๒/ตอนที่ ๓๕/ฉบับพิเศษ หน้า ๔/๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

การขออนุญาตจัดตั้งสถานสินเชื่อท้องถิ่น และการอนุญาตให้จัดตั้งสถานสินเชื่อท้องถิ่นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การอนุญาตให้จัดตั้งสถานสินเชื่อท้องถิ่น ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕ การอนุญาตให้จัดตั้งสถานสินเชื่อท้องถิ่นให้ใช้ได้ตลอดไปเว้นแต่สถานสินเชื่อท้องถิ่นนั้นถูกสั่งเลิกตามมาตรา ๒๔

มาตรา ๖ ห้ามมิให้บุคคลใดนอกจากสถานสินเชื่อท้องถิ่นใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจว่าสถานสินเชื่อท้องถิ่น หรือคำอื่นใดที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน

มาตรา ๗ ในการดำเนินการสินเชื่อท้องถิ่น หน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่ได้รับอนุญาตจะต้องจัดให้มีเงินจำนวนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนสินเชื่อท้องถิ่น” เพื่อเป็นทุนใช้จ่าย โดยเฉพาะสำหรับกรณี

กองทุนสินเชื่อท้องถิ่นได้แก่

- (๑) เงินที่หน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นจัดสรรให้เป็นทุนประเดิมในขณะเริ่มดำเนินการหรือจัดสรรเพิ่มเติมเป็นคราว ๆ
- (๒) เงินกู้ที่หน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นกู้มาเพื่อดำเนินการสินเชื่อท้องถิ่น
- (๓) เงินรายได้ที่เกิดจากการดำเนินการสินเชื่อท้องถิ่น
- (๔) เงินรายได้อื่น เช่น เงินอุดหนุนจากรัฐบาลหรือเงินที่มีผู้อุทิศให้แก่หน่วยราชการ

บริหารส่วนท้องถิ่น เพื่อกิจการสินเชื่อท้องถิ่น

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการสินเชื่อท้องถิ่น หน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อหรือชื่อยตราสารในการดำเนินการสินเชื่อท้องถิ่น
- (๒) กู้ยืมเงินโดยทำสัญญากู้ยืมเงินตามจำนวน และเงื่อนไขตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๓) ออกตั๋วสัญญาใช้เงินตามจำนวนและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๙ เว้นแต่ในกรณีที่พระราชบัญญัติบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น กิจการของสถานสินเชื่อท้องถิ่นในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการโรงรับจำนำ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรงรับจำนำ แต่ข้อจำกัดจำนวนโรงรับจำนำในเขตท้องที่หนึ่ง ๆ ตามที่คณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยโรงรับจำนำมิให้ใช้บังคับแก่การขอตั้งสถานสินเชื่อท้องถิ่น

ให้เจ้าพนักงานการสินเชื่อท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าพนักงานตรวจโรงรับจำนำตามกฎหมายว่าด้วยโรงรับจำนำสำหรับกิจการของสถานสินเชื่อท้องถิ่นในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการโรงรับจำนำ

มาตรา ๑๐ การให้สินเชื่อระยะสั้นของสถานสินเชื่อท้องถิ่นด้วยการรับจำนำตราสาร หรือการให้เงินล่วงหน้าโดยมีหลักประกันเป็นเงินเดือน เงินบำเหน็จบำนาญ เบี้ยหวัด หรือเงิน

รายได้อย่างอื่นที่มีลักษณะประจำ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และจำนวนที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

เงินเดือน เงินบำเหน็จบำนาญ เบี้ยหวัดหรือเงินรายได้อย่างอื่นที่มีลักษณะประจำที่สถานสินเชื่อต้องถิ่นอาจรับเป็นหลักประกันได้ จะต้องเป็นเงินเดือน เงินบำเหน็จบำนาญ เบี้ยหวัดหรือเงินรายได้อย่างอื่น ที่จ่ายโดยกระทรวง ทบวง กรม องค์การของรัฐและหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๑ เมื่อการให้สินเชื่อของสถานสินเชื่อต้องถิ่นเป็นไปตามมาตรา ๑๐ และไม่ปรากฏว่าสถานสินเชื่อต้องถิ่นได้กระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงแล้ว สถานสินเชื่อต้องถิ่นมีสิทธิได้รับชำระหนี้จากเงินเดือน เงินบำเหน็จบำนาญ เบี้ยหวัดหรือเงินรายได้ซึ่งได้นำมาเป็นหลักประกันการให้สินเชื่อนั้น และเมื่อสถานสินเชื่อต้องถิ่นร้องขอให้หน่วยงานซึ่งจะต้องจ่ายเงินให้แก่ผู้ได้รับสินเชื่อชำระหนี้ให้สถานสินเชื่อต้องถิ่นในทันทีที่หนี้ถึงกำหนดชำระ

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่สถานสินเชื่อต้องถิ่นฟ้องเรียกให้ผู้ได้รับสินเชื่อชำระหนี้เพราะการให้สินเชื่อตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สิทธิเรียกร้องของผู้ได้รับสินเชื่อในเงินเดือน เงินบำเหน็จบำนาญ เบี้ยหวัดหรือเงินรายได้ซึ่งได้นำมาเป็นหลักประกันการให้สินเชื่อ ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี มีจำนวนเท่ากับอัตราเงินเดือนขั้นต่ำสุดของข้าราชการพลเรือน แต่ศาลจะกำหนดจำนวนเงินให้สูงกว่านั้นก็ได้ เมื่อได้คำนึงถึงฐานะทางครอบครัว จำนวนบุตร และผู้สืบสันดานซึ่งอยู่ในความอุปการะของผู้ได้รับสินเชื่อ

มาตรา ๑๓ หน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นต้องจัดให้มีข้อบังคับกองทุนสินเชื่อต้องถิ่น ซึ่งต้องมีรายการอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) สถานที่ตั้งของสถานสินเชื่อต้องถิ่น
- (๒) ชื่อของสถานสินเชื่อต้องถิ่น
- (๓) รายได้และรายจ่ายของกองทุนสินเชื่อต้องถิ่น
- (๔) อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารสถานสินเชื่อต้องถิ่น
- (๕) อำนาจและหน้าที่ของผู้จัดการสถานสินเชื่อต้องถิ่น
- (๖) รายการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อบังคับตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาท้องถิ่น และต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ สำนักงานของสถานสินเชื่อต้องถิ่นต้องตั้งอยู่ในเขตท้องที่ของหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่ได้รับอนุญาต ในกรณีที่หน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นหลายแห่งเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการสถานสินเชื่อต้องถิ่นร่วมกัน สำนักงานของสถานสินเชื่อต้องถิ่นจะตั้งอยู่ในเขตท้องที่ของหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่ได้รับอนุญาตใดก็ได้

มาตรา ๑๕ สถานสินเชื่อต้องถิ่นอาจเปิดสาขาได้ แต่ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีก่อน และในการอนุญาต รัฐมนตรีจะอนุญาตโดยมีเงื่อนไขก็ได้

การขอเปิดสาขา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ สถานสินเชื่อต้องจัดให้มีคณะกรรมการบริหาร เพื่อรับผิดชอบในการบริหารกองทุนสินเชื่อและในการดำเนินกิจการสถานสินเชื่อ

คณะกรรมการบริหารประกอบด้วย หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นเป็นประธานกรรมการ และมีกรรมการอื่นมีจำนวนหกคน เก้าคน หรือสิบสองคน แล้วแต่จะกำหนดไว้ในข้อบังคับกองทุนสินเชื่อ

ในกรณีที่หน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นหลายแห่งเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการสถานสินเชื่อร่วมกัน ให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่มีส่วนในกองทุนสินเชื่อท้องถิ่นมากที่สุดเป็นประธานกรรมการ ถ้ามีส่วนในกองทุนสินเชื่อท้องถิ่นเท่ากัน ให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่มีประชากรมากที่สุดในเขตเป็นประธานกรรมการ

กรรมการบริหารของสถานสินเชื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดของจังหวัดที่สำนักงานสถานสินเชื่อตั้งอยู่เป็นผู้แต่งตั้งตามคำแนะนำของสภาท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

จำนวนหนึ่งในสามของคณะกรรมการบริหาร ให้สภาท้องถิ่นคัดเลือกจากบรรดาสมาชิกสภาท้องถิ่น

จำนวนอีกหนึ่งในสาม ให้สภาท้องถิ่นคัดเลือกจากบุคคลซึ่งเป็นผู้จัดการหรือผู้รับผิดชอบการดำเนินกิจการสาธารณกุศลในเขตท้องที่ของหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่ได้รับอนุญาต

จำนวนอีกหนึ่งในสาม ให้สภาท้องถิ่นคัดเลือกจากบุคคลผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตท้องที่ของหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่ได้รับอนุญาต

มาตรา ๑๗ กรรมการบริหารของสถานสินเชื่อต้องออกจากตำแหน่งเป็นจำนวนหนึ่งในสามของทุก ๆ ปี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับกองทุนสินเชื่อ กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่อไปอีกได้

มาตรา ๑๘ กรรมการบริหารไม่ได้รับเงินเดือนหรือเงินโบนัส แต่อาจได้รับค่าเบี้ยประชุมกรรมการตามสมควรเท่าที่กำหนดไว้ในข้อบังคับกองทุนสินเชื่อ

มาตรา ๑๙ การประชุมของคณะกรรมการบริหารต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม และในการวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของสถานสินเชื่อท้องถิ่น ให้ถือเสียงข้างมากเป็นประมาณ เว้นแต่กรณีข้อบังคับกองทุนสินเชื่อท้องถิ่นจะได้กำหนดเสียงข้างมากไว้เป็นพิเศษ

มาตรา ๒๐ ให้สถานสินเชื่อมีผู้จัดการคนหนึ่งซึ่งคณะกรรมการบริหารแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น

มาตรา ๒๑ ผู้จัดการสถานสินเชื่อท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ กองทุนสินเชื่อท้องถิ่นและอยู่ภายใต้การควบคุมของคณะกรรมการบริหาร

มาตรา ๒๒ นอกจากที่ได้บัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนด หลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับการดำเนินกิจการ การเปลี่ยนแปลงจำนวนเงินกองทุนสินเชื่อ ท้องถิ่น การใช้จ่ายเงินกองทุนสินเชื่อท้องถิ่น การดำรงทุนสำรอง การทำบัญชี การสอบบัญชี การ ควบคุมสถานสินเชื่อท้องถิ่น ตลอดจนการชำระบัญชีเมื่อสถานสินเชื่อท้องถิ่นเลิกกิจการ และสำหรับ การอื่น ๆ ตามความจำเป็น

การกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่าง ๆ ดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำเป็น กฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ เมื่อปรากฏว่าสถานสินเชื่อท้องถิ่นหยุดทำการหรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ ว่าสถานสินเชื่อท้องถิ่นมีฐานะไม่มั่นคง ปลัดกระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งควบคุมสถานสินเชื่อท้องถิ่น ได้

เมื่อปลัดกระทรวงการคลังได้สั่งควบคุมสถานสินเชื่อท้องถิ่นแล้ว ให้ปลัด กระทรวงการคลังแจ้งคำสั่งนั้นไปยังกระทรวงมหาดไทยและให้เจ้าหน้าที่การสินเชื่อท้องถิ่นแจ้งคำสั่ง เป็นหนังสือให้แก่สถานสินเชื่อท้องถิ่นทราบ

การควบคุมจะกระทำโดยการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ควบคุมการสินเชื่อท้องถิ่นคนหนึ่ง หรือหลายคนเข้าดำเนินกิจการสถานสินเชื่อท้องถิ่นเสียเองแทนหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่ ได้รับอนุญาต หรือจะเข้าตรวจตราดูแลให้หน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่ได้รับอนุญาตดำเนิน กิจการสถานสินเชื่อท้องถิ่นให้ถูกต้องเรียบร้อยก็ได้

การควบคุมสถานสินเชื่อท้องถิ่นจะกระทำโดยกำหนดระยะเวลาควบคุมหรือไม่ก็ได้ และเมื่อเข้าควบคุมแล้วจะเลิกการควบคุมเมื่อใดก็ได้ ทั้งนี้ แล้วแต่ปลัดกระทรวงการคลังจะ เห็นสมควร

มาตรา ๒๔ ถ้ารัฐมนตรีเห็นว่า สถานสินเชื่อท้องถิ่นไม่อาจดำเนินกิจการต่อไปได้ ก็ ให้สั่งเลิกสถานสินเชื่อท้องถิ่นนั้นเสีย และให้มีการชำระบัญชีตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การสั่งเลิกสถานสินเชื่อท้องถิ่นให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๕ เจ้าพนักงานตรวจสอบสถานสินเชื่อท้องถิ่นซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง มีอำนาจสั่งให้ ผู้จัดการ พนักงานหรือลูกจ้างของสถานสินเชื่อท้องถิ่นให้ถ้อยคำ หรือแสดงสมุดบัญชี เอกสารและ หลักฐานอื่นอันเกี่ยวกับกิจการและสินทรัพย์ของสถานสินเชื่อท้องถิ่นได้ และให้มีอำนาจเข้าตรวจ กิจการและสินทรัพย์ของสถานสินเชื่อท้องถิ่นในระหว่างเวลาทำงานปกติ

มาตรา ๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน สองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๗ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานตรวจสถานสินเชื่อบุคคลที่สั่งตาม
 มาตรา ๒๕ หรือขัดขวางมิให้เจ้าหน้าที่ตรวจสถานสินเชื่อบุคคลเข้าตรวจกิจการและสินทรัพย์ของ
 สถานสินเชื่อบุคคลตามมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพัน
 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๘ ผู้จัดการหรือผู้รับผิดชอบในกิจการสถานสินเชื่อบุคคลผู้ใดฝ่าฝืน
 หรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน
 หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานการสินเชื่อบุคคล
 ท้องถิ่น เจ้าพนักงานตรวจสถานสินเชื่อบุคคลและเจ้าหน้าที่ควบคุมสถานสินเชื่อบุคคล และออก
 กฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันนี้ ผู้ยากจนเป็นจำนวนมากต้องเดือดร้อนเพราะหาแหล่งเงินกู้ในยามที่ตนมีความต้องการไม่ได้ กิจการโรงรับจำนำตามกฎหมายโรงรับจำนำก็ยังไม่ชอบเขตกว้างขวางพอเพียง จึงสมควรจัดให้มีการสินเชื่อท้องถิ่นขึ้น ซึ่งนอกจากจะให้สินเชื่อโดยการรับจำนำสิ่งของแล้ว การสินเชื่อท้องถิ่นยังอาจให้สินเชื่อด้วยการใช้สิทธิเรียกร้องในเงินเดือนและเงินบำเหน็จบำนาญของผู้จำนำเป็นประกันได้ การสินเชื่อท้องถิ่นจะดำเนินการโดยองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ด้วยการจัดตั้งเป็นสถานสินเชื่อท้องถิ่นมีสภาพเป็นนิติบุคคล และอยู่ในความดูแลของกระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย ดังนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	วิภา/แก้ไข
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	วศิน/ตรวจ
	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	